Dosar nr.2a-1443/2025 Judecătoria Ungheni, judecător C. Chilian

**D E C I Z I E**

09 iulie 2026 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Mariana Sajin, Alina Ţihonschi
Grefier Natalia Pasat

examinând în şedinţă publică, apelul declarat de Bacico Tamara şi apelul declarat de Barcuţa Maia, în persoana reprezentantului, avocat Fortuna Dumitru, împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 13 august 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bacico Gheorghe, succesorul în drepturi Bacico Tamara, către Barcuţa Maia, IP Cadastrul Bunurilor Imobile şi Serviciul Fiscal de Stat privind constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin succesiune şi introducerea modificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile (*pretenţiile concretizate*),-

**c o n s t a t ă :**

Pretenţiile reclamantei:

1. La 26 iulie 2018 în Judecătoria Ungheni a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de Bacico Gheorghe, în persoana reprezentantului Carmanschi Vitalie, prin care a solicitat obligarea Agenţiei Servicii Publice, Departamentul Cadastru, Serviciul cadastral teritorial Ungheni la recunoaşterea dobândirii, la data de *****, a dreptului de proprietate prin succesiune, ca urmare a decesului lui Safeniuc Vladimir, asupra patrimoniului succesoral constituit din 5/9 cotă-parte din imobilul cu lit. „A”, situat în *****, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$, actualmente identificat cu nr. cadastral *****, precum şi la înscrierea acestui drept în Registrul bunurilor imobile (f.d.3-7, vol.1).
2. În motivarea acţiunii, reclamanta invocă că, potrivit testamentului nr. 1047 din 13 aprilie 1982, Safeniuc Vladimir i-a testat lui Bacico Gheorghe întreaga avere care îi aparţinea, inclusiv casa de locuit cu anexele aferente, situată în *****, actualmente *****.
3. În acest context, reclamanta menţionează că testatorul Safeniuc Vladimir deţinea cu drept de proprietate imobilul respectiv, care consta în construcţia cu litera „A”, având dimensiunile de 5,10 × 9,8 metri şi înălţimea de 2,8 metri, cu un volum de 140 $m^3$. Existenţa şi caracteristicile construcţiei erau reflectate în planul anexat la adeverinţa de proprietate nr. 119 din 11 martie 1951, precum şi în planul terenului cu construcţii, care prezenta situaţia terenului şi a construcţiilor la data de 21 ianuarie 1976.

4. Reclamanta explică că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 16 august 1972, pronunţată în urma partajării averii comune deţinute de Safeniuc Vladimir împreună cu soţia sa, acestuia i-a revenit o parte din casa de locuit, respectiv construcţia cu litera „A”, amplasată în *****, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$. Ulterior, la *****, Safeniuc Vladimir a decedat, moment la care s-a deschis succesiunea asupra patrimoniului său.

5. În susţinerea dreptului pretins, reclamanta face trimitere la certificatul nr. 78 din 19 octombrie 1982, eliberat lui Bacico Gheorghe de Biroul de inventariere tehnică, prin care se confirma că patrimoniul deţinut de Safeniuc Vladimir cu titlu de proprietate privată consta într-o parte din casa de locuit, alcătuită dintr-o odaie cu suprafaţa de 29,3 $m^2$, precum şi din anexe gospodăreşti.

6. Totodată, reclamanta susţine că Bacico Gheorghe a acceptat succesiunea prin intrarea efectivă în posesia şi administrarea bunurilor succesorale, în condiţiile art.581 Cod civil din 1964, potrivit căruia succesiunea se dobândeşte prin acceptare, aceasta fiind considerată realizată şi în cazul în care moştenitorul intră, de fapt, în posesia sau administrarea bunurilor succesorale. În opinia reclamantei, acceptarea succesiunii testamentare a fost confirmată şi prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 23 august 2017, prin care s-a constatat faptul acceptării de către Bacico Gheorghe, în termen de şase luni, a succesiunii testamentare asupra patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Safeniuc Vladimir, survenit la *****.

7. De asemenea, reclamanta invocă că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 noiembrie 1982, testamentul nr. 1047 din 13 aprilie 1982 a fost declarat parţial nul, în partea ce viza cota de 4/9 din masa succesorală, în beneficiul lui Safeniuc Igor şi Safeniuc Valeriu. În consecinţă, lui Bacico Gheorghe i-a revenit cota de 5/9 din construcţia cu litera „A”, situată în *****, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$.

8. În continuare, reclamanta indică că dreptul de proprietate al lui Bacico Gheorghe asupra cotei de 5/9 din imobilul respectiv a fost înregistrat la Biroul de inventariere tehnică, fapt pe care l-a susţinut prin înscrisurile existente în dosarul cadastral al bunului imobil. În acest sens, indică cererea adresată Biroului de inventariere tehnică în numele lui Bacico Gheorghe, prin care s-a solicitat înregistrarea dreptului de proprietate; adeverinţa nr. 119 din 10 august 1983, care confirma înregistrarea dreptului de proprietate privată asupra cotei de 5/9 din imobilul menţionat; planul terenului cu construcţii, care reflecta situaţia terenului şi a construcţiilor la data de 9 august 1983; certificatul Biroului de inventariere tehnică din 5 septembrie 1986, eliberat lui Safeniuc Valentina, în care Bacico Gheorghe era indicat în calitate de coproprietar cu o cotă-parte de 5/9; extrasul din decizia Comitetului executiv al oraşului Ungheni din 9 aprilie 1987, referitor la soluţionarea litigiului privind folosinţa lotului de pe lângă casă, situat în *****, între Bacico Gheorghe şi Brînza V.; precum şi legitimaţia privind dreptul asupra construcţiilor din 22 februarie 1989.

9. Suplimentar, reclamanta susţine că dobândirea dreptului de proprietate asupra cotei de 5/9 din imobilul cu litera „A”, având suprafaţa de 29,3 $m^2$, era

confirmată şi de actele emise de autoritatea publică locală, care l-a recunoscut pe Bacico Gheorghe în calitate de proprietar al imobilului situat în *****, actualmente *****. În acest sens, face trimitere la titlul de proprietate asupra lotului de pământ de pe lângă casă, eliberat pe numele acestuia şi înregistrat la 15 decembrie 2000.

10. În susţinerea acestui argument, reclamanta invocă art.11 Cod funciar, potrivit căruia autorităţile administraţiei publice locale atribuie cetăţenilor terenuri fără plată, eliberându-le titluri de proprietate, inclusiv prin trecerea în proprietatea acestora a sectoarelor de teren ocupate de case, anexe gospodăreşti şi grădini care le-au fost atribuite în conformitate cu legislaţia. Prin urmare, reclamanta consideră că atribuirea terenului aferent casei de locuit constituia un element suplimentar care confirma recunoaşterea sa de către autorităţile publice în calitate de proprietar al construcţiei respective.

11. În acelaşi sens, reclamanta menţionează că statutul său de proprietar al terenului era reflectat atât în formularul pentru colectarea masivă din 20 septembrie 2005, cât şi în extrasul din Registrul bunurilor imobile din 18 aprilie 2018.

12. Totodată, reclamanta indică că exercitarea dreptului de proprietate de către Bacico Gheorghe încă de la momentul acceptării succesiunii era confirmată prin certificatul din 11 aprilie 2017, eliberat de Primăria Ungheni, prin care acesta era recunoscut drept subiect al impunerii fiscale în privinţa imobilului situat pe *****, or. Ungheni. De asemenea, face trimitere la certificatul din aceeaşi dată, eliberat de ÎM „Apă-Canal Ungheni", care confirma că Bacico Gheorghe a acţionat în calitate de proprietar în relaţiile cu întreprinderea şi a contractat servicii de la aceasta.

13. În pofida documentelor menţionate, care, în opinia reclamantei, confirmau dobândirea dreptului de proprietate prin succesiune, acesta susţine că Serviciul cadastral teritorial Ungheni nu a reflectat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al lui Bacico Gheorghe asupra cotei de 5/9 din construcţia cu litera „A", cu suprafaţa de 29,3 $m^2$, situată pe *****, or. Ungheni, identificată în prezent prin numărul cadastral *****. În aceste împrejurări, reclamanta consideră necesar să solicite protecţia judiciară a dreptului pretins, prin recunoaşterea dobândirii acestuia şi obligarea autorităţii cadastrale să efectueze înscrierea corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile.

14. În argumentarea temeiniciei pretenţiei privind recunoaşterea dobândirii dreptului de proprietate prin succesiune, reclamanta invocă dispoziţiile art.10 alin.(1) Cod civil, potrivit cărora apărarea drepturilor civile încălcate se realizează pe cale judiciară, precum şi ale art.11 din acelaşi cod, care prevăd, între modalităţile de apărare a drepturilor civile, recunoaşterea dreptului.

15. De asemenea, reclamanta face trimitere la art.320 alin.(2) Cod civil, potrivit căruia dreptul de proprietate poate fi dobândit, în condiţiile legii, inclusiv prin succesiune, precum şi la art.568 Cod civil din 1964, care reglementa dreptul oricărui cetăţean de a dispune prin testament de toate bunurile sale sau de o parte dintre

acestea în favoarea uneia sau mai multor persoane, indiferent dacă acestea făceau sau nu parte din categoria moştenitorilor legali, precum şi în favoarea statului ori a diferitelor organizaţii de stat, cooperatiste şi obşteşti.

16. În ceea ce priveşte momentul dobândirii dreptului de proprietate, reclamanta susţine că recunoaşterea acestuia cu efect de la ***** se întemeiază pe prevederile art.582 Cod civil din 1964, conform cărora succesiunea acceptată se consideră că aparţine moştenitorului din momentul deschiderii succesiunii.

17. Totodată, invocă art.562 Cod civil, potrivit căruia data deschiderii succesiunii este ziua morţii celui care a lăsat moştenirea. Întrucât, potrivit certificatului de deces, Safeniuc Vladimir a decedat la *****, reclamanta consideră că anume această dată trebuie reţinută drept moment al dobândirii dreptului de proprietate prin succesiune.

18. În continuare, reclamanta menţionează că s-a adresat pârâtului pe cale extrajudiciară, solicitând reflectarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra imobilului menţionat, însă adresările respective au rămas fără răspuns sau fără o reacţie corespunzătoare.

19. În drept, acţiunea a fost întemeiată pe prevederile art- le 10 alin (1), art.11 şi art.320 alin.(2) Cod civil, art-le 581, 562, 568 şi 582 Cod civil din 1964, art.11 Cod funciar, precum şi pe dispoziţiile art-le 33, $33^1$, 337, 38, 40, 166, 167, art. 281 alin.(1) lit.f) şi art. 284 Cod de procedură civilă.

20. *La 19 februarie 2020, reclamanta Bacico Tamara a depus o cerere de concretizare a acţiunii,* prin care a solicitat admiterea succesiunii în drepturile procedurale ale reclamantului decedat Bacico Gheorghe de către succesoarea sa în drepturi, Bacico Tamara; recunoaşterea dreptului de proprietate dobândit prin succesiune de către Bacico Gheorghe Ion, născut la*****, la *****, în urma decesului lui Safeniuc Vladimir, asupra cotei-părţi de 5/9 din imobilul cu litera „A", situat pe *****, or. Ungheni, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$ (ce o deţine în baza hotărârii Judecătoriei Ungheni din 16 august 1972), căruia îi este atribuit în prezent numărul cadastral *****, precum şi obligarea Serviciului cadastral teritorial Ungheni al Agenţiei Servicii Publice, Departamentul Cadastru, să înregistreze în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al lui Bacico Gheorghe asupra bunului imobil menţionat (f.d.98, vol.I).

21. *Ulterior, Agenţia Servicii Publice a depus referinţă asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acţiunii.*

22. În motivare, Agenţia Servicii Publice menţionează că Bacico Gheorghe a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Agenţiei Servicii Publice, solicitând recunoaşterea dreptului de proprietate, prin succesiune, în urma decesului lui Safeniuc Vladimir, asupra cotei-părţi de 5/9 din imobilul cu destinaţia de construcţie, lit. A, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$, amplasat pe *****, or. Ungheni, cu numărul cadastral *****, precum şi obligarea Serviciului cadastral teritorial Ungheni de a înregistra dreptul de proprietate asupra bunului respectiv.

23. Declară că nu recunoaşte acţiunea şi a explicat că, potrivit informaţiilor din Registrul bunurilor imobile, imobilul situat pe *****, or. Ungheni, cu numărul cadastral *****, este constituit dintr-un sector de teren cu suprafaţa de 0,0845 ha, construcţia nr. 01, reprezentând o casă de locuit individuală cu suprafaţa de 62,2 $m^2$, şi construcţia accesorie nr. 02, cu suprafaţa de 25,7 $m^2$.

24. Cu privire la drepturile înregistrate asupra acestui imobil, Agenţia indică că dreptul de proprietate asupra cotei-părţi de 1/3 din sectorul de teren este înscris după Bacico Gheorghe, în temeiul titlului de proprietate din 5 decembrie 2000. Totodată, cota-parte de 2/3 din sectorul de teren şi din construcţia nr. 01 este înregistrată după Bărcuţă Maia, în baza contractului de donaţie nr. 3340 din 21 mai 2018. În ceea ce priveşte construcţia nr. 02, dreptul de proprietate asupra acesteia este înregistrat integral, cu cota de 1/1, după Bărcuţă Maia, în temeiul aceluiaşi contract de donaţie din 21 mai 2018.

25. Referitor la cota-parte de 1/3 din construcţia nr. 01, Agenţia Servicii Publice precizează că aceasta nu este înregistrată în Registrul bunurilor imobile. În acest context, a subliniat că înregistrarea drepturilor asupra bunurilor imobile se efectuează în baza actelor prezentate şi cu respectarea prevederilor art. 26, 28 şi 29 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, precum şi ale Instrucţiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile şi a drepturilor asupra lor din 22 iunie 2005.

26. De asemenea, Agenţia Servicii Publice şi-a exprimat dezacordul faţă de atribuirea calităţii procesuale de pârât, invocând prevederile art.59 alin.(1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora parte în proces, în calitate de reclamant sau pârât, poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

27. În opinia Agenţiei, în litigiile în care se solicită recunoaşterea dreptului de proprietate asupra unui bun imobil supus înregistrării cadastrale, radierea unui înscris din registru sau stabilirea cotelor-părţi, Serviciul cadastral teritorial, în calitate de autoritate competentă să efectueze înregistrarea de stat a bunurilor imobile şi a drepturilor asupra acestora, în condiţiile prevăzute de lege, nu poate fi prezumat, prin el însuşi, ca subiect al raportului material litigios şi, respectiv, ca parte în proces în sensul art. 59 Cod de procedură civilă.

28. Totodată, Agenţia Servicii Publice a contestat temeinicia solicitării privind obligarea acesteia la înregistrarea dreptului de proprietate, indicând că la materialele cauzei nu se regăseşte vreun refuz emis de Agenţie sau de Serviciul cadastral teritorial Ungheni cu privire la înregistrarea dreptului solicitat de reclamant.

29. În acest sens, Agenţia susţine că obligarea unui participant la proces la efectuarea anumitor acţiuni poate fi dispusă de instanţa de judecată în situaţia în care acesta a refuzat să execute cerinţele înaintate de reclamant, fiind necesară, după caz, anularea deciziei sau a actului prin care a fost refuzată satisfacerea acestora.

30. În continuare, Agenţia menţionează că, întrucât prin cererea de chemare în judecată se solicită recunoaşterea dreptului de proprietate prin succesiune, în urma decesului lui Safeniuc Vladimir, asupra patrimoniului succesoral, în opinia sa, în calitate de parte în proces ar trebui să figureze Serviciul Fiscal de Stat.

31. În susţinerea poziţiei sale privind caracterul nejustificat al cerinţei de obligare, Agenţia Servicii Publice a făcut trimitere la art.16 alin.(1) şi (2) Cod de procedură civilă, potrivit cărora hotărârile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile şi celelalte adresări legale ale instanţei judecătoreşti sunt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi trebuie executate cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

32. În final, Agenţia subliniază că neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti, a dispoziţiilor şi a celorlalte adresări legale ale instanţei, precum şi manifestarea lipsei de consideraţie faţă de instanţa de judecată, atrag răspunderea prevăzută de Codul de procedură civilă şi de alte legi (f.d.84-85, vol.I).

33. Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 28 februarie 2020, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de defunctul Bacico Gheorghe, susţinută de succesorul în drepturi procedurale a defunctului Bacico Tamara împotriva Agenţiei Servicii Publice, Serviciul Fiscal de Stat, Bărcuţă Maia, cu privire la admiterea succesiunea în drepturi procedurale a reclamantului decedat Bacico Gheorghe cu succesorul în drepturi Bacico Tamara, a recunoaşte dobândirea la data de ***** de către Bacico Gheorghe, născut la*****, decedat la data de *****, a dreptului de proprietate prin succesiune în urma decesului la ***** a lui Safeniuc Vladimir, asupra patrimoniului succesoral format din 5/9 cotă-parte din încăperea lit. ”A”, amplasat pe adresa *****, mun. Ungheni, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$., ( ce o deţinea în baza hotărârii Judecătoriei Ungheni din data de 16 august 1972), care este indicat în Registrul bunurilor imobile la capitolul 2.3 a imobilului cu numărul cadastral ***** şi obligarea Serviciului Cadastral teritorial Ungheni al Agenţiei Servicii Publice, Departamentul Cadastru să înscrie în Registrul Bunurilor Imobile dreptul de proprietate a lui Bacico Gheorghe, născut la*****, decedat la *****, numărul de identitate *****.

S-a admis succesiunea în drepturi procedurale a reclamantului decedat Bacico Gheorghe, născut la*****, decedat la *****, numărul de identitate *****, cu succesorul lui în drepturi Bacico Tamara, născută la *****, numărul de identitate *****.

S-a recunoscut dobândirea la data de ***** de către Bacico Gheorghe, născut la*****, decedat la data de *****, numărul de identitate ***** a dreptului de proprietate prin succesiune în urma decesului la ***** a lui Safeniuc Vladimir, asupra patrimoniului succesoral format din 5/9 cotă-parte din încăperea lit. ”A”, amplasat pe adresa *****, mun. Ungheni, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$., ( ce o deţinea în

baza hotărârii Judecătoriei Ungheni din data de 16 august 1972), care este indicat în Registrul Bunurilor Imobile la capitolul 2.3 a imobilului cu numărul cadastral *****.

Totodată, Agenţia Servicii Publice (Departamentul Cadastral, Serviciul Cadastral teritorial Ungheni este în drept să înscrie în Registrul Bunurilor Imobile dreptul de proprietate a lui Bacico Gheorghe, născut la*****, decedat la *****, numărul de identitate ***** asupra bunului imobil format din 5/9 cotă-parte din încăperea lit. ”A”, amplasat pe adresa *****, mun. Ungheni, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$., (ce o deţinea în baza hotărârii Judecătoriei Ungheni din data de 16 august 1972), care este indicat în Registrul Bunurilor Imobile la capitolul 2.3 a imobilului cu numărul cadastral ***** (f.d.109, vol.I).

34. Prin decizia Colegiului civil al Curţii de Apel Chişinău din 23 iunie 2021, au fost admise apelurile declarate de Agenţia Servicii Publice şi Bacico Tamara, casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 28 februarie 2020, iar cauza a fost remisă spre rejudecare în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată (f.d.216-227, vol.I).

35. În cursul examinării cauzei, prin încheierea protocolară din 20 decembrie 2022, în temeiul art.70 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa a dispus înlocuirea reclamantului iniţial Bacico Gheorghe cu succesorul său în drepturi, Bacico Tamara, ca urmare a decesului acestuia (f.d.50, vol.II).

36. *La data de 21 iulie 2025, reclamanta Bacico Tamara, în calitate de succesor în drepturi al reclamantului decedat, a depus cerere de concretizare a pretenţiilor,* prin care a solicitat admiterea succesiunii procesuale, recunoaşterea dobândirii dreptului de proprietate la ***** de către Bacico Gheorghe, asupra cotei-părţi din casa de locuit situată în mun.Ungheni, *****, cu nr. cadastral **********, care în prezent constituie suprafaţa exterioară 64,4 $m^2$, compusă din încăperile A (înc. 1) + A2 + a4, cu suprafaţa interioară de 50,6 $m^2$, conform actului de constatare nr.9201/23/8549 din 20 aprilie 2023, solicitând, totodată, introducerea modificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile (f.d.188-190, vol.2).

37. În motivarea cererii de concretizare, Bacico Tamara invocă că prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 03 aprilie 2023 a fost dispusă invetarierea curentă a construcţiilor amplasate pe str.Barbu Lăutaru 30, mun.Ungheni de către Departamentul Cadastru al ASP.

38. Conform actului de constatare nr.9201/23/8549 din 20 aprilie 2023 s-a stabilit: doamna Barcuţa foloseşte S. ext. 67,3 m.p din casa de locuit nr. cadastral ********** şi nume A (înc.2,3) + A1+a3 =S. int 51,9 m.p. şi construcţia înregistrată 02 (şura S-10 m.p.). Doamna Bacico foloseşte S. ext 64,4 m.p din casa de locuit nr. cadastral ********** şi nume A (înc.1) +A2+a4=S int 50,6 m.p. şi construcţiile neînregistrate 03 (beci S-13,3 m.p), 04 (bucătărie de vară S-33,3 m.p.), 05 (şură S-26,3 m.p.), 06 (şură S-2-,8 m.p.), 07 (şură S-6,0 m.p.).

39. Indică că, din materialele cauzei, rezultă că folosirea bunurilor comune are loc prin acordul comun al proprietarilor, situaţie reflectată în actul de constatare nr.9201/238549 din 20 aprilie 2023, nefiind stabilite careva divergenţe.

40. Deci, prin actul de constatare nr.9201/238549 din 20 aprilie 2023 emis de Serviciul cadastral teritorial Ungheni, cu participarea tuturor co-proprietarilor, s-au efectuat măsurările corespunzătoare la zi în vederea determinării exacte a dreptului de proprietate fiecărui titular al cotei părţi.

41. Întrucât bunul imobil casa de locuit amplasată în mun. Ungheni, str.Barbu Lăutaru, 30 cu nr. cadastral ********** a suferit mai multe modificări dimensionale operate din partea ambilor coproprietari, aceste modificări urmează a fi transpuse şi în Registrul Cadastral pentru eliminarea divergenţelor şi ajustarea înscrierilor făcute anterior.

**Poziţia instanţei de fond:**

42. Prin hotărârea judecătoriei Ungheni din 13 august 2025, s-a admis parţial cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Bacico Gheorghe, înlocuit cu succesorul în drepturi Bacico Tamara. S-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Bacico Gheorghe, înlocuit cu succesorul în drepturi [moştenitorul legal] Bacico Tamara, dobândit prin succesiune testamentară asupra patrimoniului succesoral care aparţine lui Safeniuc Vladimir (decedat la *****) în baza hotărârii Judecătoriei Ungheni din 23 august 2017, care, în momentul actual, reprezintă $^{1}/_{3}$ cotă – parte din construcţia cu nr. cadastral ********** şi constă din încăperile folosite de succesorul în drepturi, conform actului de constatare nr.9201/23/8549 din 20 aprilie 2023. S-a respins pretenţia reclamantului în ceea ce priveşte neindicarea mărimii cotei – părţi. Hotărârea judecătorească serveşte drept temei pentru înregistrarea acestui drept la autorităţile competente conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XII din 25 februarie 1998, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, fără a înlocui documentele pe care aceste autorităţi (organe) le eliberează.

**Solicitarea apelantelor:**

43. La 09 septembrie 2025, Barcuţa Maia, în persoana reprezentantului, avocat Fortuna Dumitru a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanţei de fond, iar la 29 ianuarie 2026 a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea parţială a hotărârii instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărârii prin care să fie admisă parţial acţiunea civilă în partea: admiterii succesiunii în drepturi procedurale a reclamantului decedat Gheorghe Bacico cu succesorul lui în drepturi T am ara Bacico; recunoaşterea dobândirii dreptului de proprietate la ***** de către Bacico Gheorghe, succesor Tamara Bacico, a dreptului de proprietate prin succesiune în urma decesului la ***** a dlui Vladimir Safeniuc, asupra patrimoniului succesoral format din 1/3 cotă parte din casa de locuit amplasată în mun. Ungheni str. Barbu Lăutaru 30 cu n/c **********. În rest acţiunea înaintată să fie respinsă ca fiind una neîntemeiată.

44. La data de 11 septembrie 2025, Bacico Tamara, a depus apel motivat împotriva hotărârii instanţei de fond, solicită admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi soluţii prin care să se dispună recunoaşterea

dobândirii dreptului de proprietate la ***** de către Bacico Gheorghe, înlocuit cu succesorul în drepturi Bacico Tamara asupra cotei-părţi din casa de locuit situată în mun.Ungheni, *****, cu nr. cadastral **********, care în prezent constituie suprafaţa exterioară 64,4 $m^2$, compusă din încăperile A (înc.1) + A2 + a4, cu suprafaţa interioară de 50,6 $m^2$, conform actului de constatare nr. 9201/23/8549 din 20.04.2023; cu obligarea Serviciului cadastral Ungheni să înregistreze în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate. Totodată, solicită restituirea cheltuielilor de judecată din contul pârâţilor în sumă de 24.153,00 lei.

Argumentele părţilor:

45. În motivarea apelului, Barcuţa Maia, în persoana reprezentantului, avocat Fortuna Dumitru susţine că, deşi instanţa de fond a constatat în partea descriptivă a hotărârii că imobilul litigios, construcţia principală lit. A, era format din încăperile nr. 1, 2 şi 3, iar în urma anulării parţiale a testamentului încăperea nr. 1 a fost divizată între soţul reclamantei, Gheorghe Bacico şi copiii defunctului Safeniuc Vladimir, în timp ce încăperile nr. 2 şi 3 au revenit soţiei şi defunctului Safeniuc, ulterior apelantei Maia Bărcuţă, în mod eronat a concluzionat, la pct.64 din hotărâre, că lui Bacico Gheorghe i-ar fi revenit o cotă de 5/9 din întreaga construcţie principală, echivalentă cu aproximativ 16,28 $m^2$.

46. În opinia apelantei, din probele şi actele administrate rezultă că respectiva cotă de 5/9 se raporta exclusiv la încăperea nr. 1, cu suprafaţa de 29,3 $m^2$, şi nu la întreaga construcţie. Această concluzie ar fi în contradicţie inclusiv cu constatările primei instanţe de la pct.61 din hotărâre, unde s-a reţinut neconcordanţa dintre actele din anul 1982, care indicau o cotă de 5/9 dintr-o încăpere, datele cadastrale actuale, potrivit cărora cota disponibilă pentru înregistrare este de 1/3 din casă, şi situaţia de fapt, caracterizată prin existenţa unor anexe construite fără autorizaţie.

47. Totodată, apelanta invocă constatările instanţei de fond de la pct.74–77 din hotărâre, potrivit cărora masa succesorală cuprinde numai bunurile existente în patrimoniul defunctului la momentul decesului, iar Vladimir Safeniuc putea transmite prin testament doar bunurile pe care le deţinea legal în anul 1982. În consecinţă, construcţiile edificate ulterior de familia Bacico, fără autorizaţie, nu pot fi incluse în masa succesorală, legalizarea acestora constituind o chestiune distinctă. De asemenea, apelanta face trimitere la pct.5 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 2 din 27 martie 2006, susţinând că instanţele judecătoreşti nu sunt în drept să recunoască dreptul de proprietate asupra construcţiilor neautorizate.

48. În acest context, apelanta subliniază că obiectul litigiului îl constituie exclusiv recunoaşterea dreptului de proprietate prin succesiune, iar nu rectificarea datelor tehnice sau legalizarea construcţiilor edificate ulterior. Prin urmare, dreptul reclamantei ar trebui să se limiteze la cota-parte de 1/3 din bunul imobil, fără a include construcţiile neautorizate.

49. În susţinerea acestei poziţii, apelanta face trimitere la actul de constatare nr. 9201/23/8549 din 20 aprilie 2023, întocmit de Serviciul Cadastral Teritorial

Ungheni, potrivit căruia construcţia înregistrată cu numărul cadastral ***** are suprafaţa de 62,2 $m^2$ şi este compusă din construcţia principală lit. A, cu încăperile nr. 2 şi 3, având suprafaţa exterioară de 29,6 $m^2$, şi anexa A1, cu încăperile nr. 4 şi 5, având suprafaţa exterioară de 32,6 $m^2$, aflate în folosinţa Bărcuţă Maia.

50. Potrivit aceluiaşi act, partea rămasă din construcţia principală lit. A, respectiv încăperea nr. 1, are suprafaţa exterioară de 20,4 $m^2$ şi nu este înregistrată în dosarul cadastral, fiind folosită de Bacico Tamara. În schimb, suprafaţa totală utilizată de aceasta, incluzând încăperile nr. 1, 7, 8, 9 şi 10, este de 64,4 $m^2$, dintre care o parte este constituită din construcţii accesorii neautorizate. Actul de constatare consemnează, de asemenea, că anexele A2 şi a4 au fost edificate în lipsa autorizaţiei de construire, iar construcţiile accesorii indicate de reclamantă ca fiind edificate în anul 1982 nu au fost identificate în cadrul inventarierii efectuate în anul 1988, potrivit dosarului tehnic păstrat în arhiva Î.M. „SCI Ungheni".

51. În opinia apelantei, aceste constatări impuneau instanţei de fond să indice în mod clar şi expres, în dispozitivul hotărârii, suprafaţa asupra căreia urma să fie recunoscut dreptul de proprietate al Bacico Tamara. Or, actul de constatare distinge între suprafaţa de 20,4 $m^2$, corespunzătoare părţii neînregistrate a construcţiei şi aflate în folosinţa reclamantei potrivit actelor de drept, şi suprafaţa de 64,4 $m^2$, care include şi încăperile aferente construcţiilor neautorizate.

52. Apelanta critică, în acest sens, pct.2 din dispozitivul hotărârii, prin care instanţa a recunoscut dreptul de proprietate al lui Gheorghe Bacico, înlocuit cu succesorul său în drepturi, Tamara Bacico, dobândit prin succesiune testamentară asupra patrimoniului succesoral aparţinând lui Vladimir Safeniuc, decedat la *****, drept care, la momentul actual, ar reprezenta o cotă-parte de 1/3 din construcţia cu numărul cadastral ********** şi ar consta din încăperile folosite de succesoare, conform actului de constatare din 20 aprilie 2023.

53. Potrivit apelantei, prin această formulare, prima instanţă a făcut trimitere la hotărârea Judecătoriei Ungheni din 23 august 2017 şi la actul de constatare menţionat, fără a individualiza concret suprafaţa asupra căreia a fost recunoscut dreptul de proprietate. Astfel, nu este clar dacă dreptul a fost recunoscut asupra cotei de 1/3, corespunzătoare suprafeţei de 20,4 $m^2$, potrivit actelor de drept, sau asupra suprafeţei de 64,4 $m^2$, utilizate de reclamantă şi care include construcţii neautorizate.

54. Apelanta a mai indicat că această neclaritate face imposibilă executarea hotărârii sub aspectul înregistrării dreptului de proprietate, întrucât Agenţia Servicii Publice nu poate determina cu exactitate suprafaţa asupra căreia urmează să efectueze înscrierile corespunzătoare. În plus, formularea dispozitivului ar putea fi interpretată ca o autorizare a înregistrării dreptului de proprietate asupra unor construcţii neautorizate, pentru care legea prevede o procedură distinctă. Cu referire la pct. 3 din dispozitiv, apelanta a menţionat că nu este clară soluţia instanţei privind respingerea pretenţiei referitoare la neindicarea mărimii cotei-părţi, întrucât reclamanta nu ar fi formulat o asemenea pretenţie.

55. În continuare, Bărcuță Maia a susținut că, prin cererea de chemare în judecată, Bacico Tamara a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate dobândit prin succesiune asupra imobilului situat în mun. Ungheni, *****, cu numărul cadastral **********, indicând construcția lit. A, încăperea nr. 1, împreună cu anexele A2 și a4, cu suprafața interioară totală de 50,6 $m^2$, potrivit actului de constatare din 20 aprilie 2023, precum și efectuarea modificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile.

56. În opinia apelantei, prin formularea acestor pretenții, reclamanta ar fi urmărit nu doar recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți de 1/3 din bunul imobil, corespunzătoare suprafeței disponibile pentru înregistrare, ci și dobândirea dreptului asupra unor construcții pe care nu le-ar fi moștenit în mod legal.

57. Apelanta invocă, în acest sens, poziția Serviciului Cadastral Teritorial al Agenției Servicii Publice din Ungheni și constatările Curții de Apel Chișinău din decizia din 23 iunie 2021, susținând că partea disponibilă pentru înregistrare constituie cota-parte de 1/3 din imobil.

58. Totodată, apelanta afirmă că reclamanta a refuzat să modifice pretențiile în vederea asigurării posibilității de executare a hotărârii, motiv pentru care prima instanță a admis parțial acțiunea, recunoscând dreptul de proprietate al Bacico Tamara asupra cotei-părți de 1/3, cotă asupra căreia Bărcuță Maia nu pretinde că ar avea drepturi.

59. Pentru aceste motive, apelanta solicită casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Ungheni din 13 august 2025, în partea referitoare la suprafețele încăperilor aflate în folosința reclamantei, pe care le-a considerat indicate în mod neclar în dispozitivul hotărârii.

60. *În motivarea apelului, Bocico Tamara susține că hotărârea primei instanțe din 13 august 2025* este neîntemeiată și pasibilă de casare, întrucât circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate pe deplin, concluziile instanței nu corespund situației de fapt, iar normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat.

61. Apelanta menționează că, potrivit testamentului nr. 1047 din 14 aprilie 1982, Safeniuc Vladimir i-a testat lui Bacico Gheorghe întreaga avere care îi aparținea, inclusiv casa de locuit cu anexe amplasată în *****, în prezent *****. La data de *****, Safeniuc Vladimir a decedat, iar Bacico Gheorghe a acceptat succesiunea prin intrarea în posesia și administrarea de fapt a bunurilor succesorale, împrejurare constatată prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 23 august 2017, prin care s-a confirmat acceptarea în termenul legal a succesiunii testamentare.

62. Totodată, apelanta indică că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 noiembrie 1982, testamentul menționat a fost declarat parțial nul în partea ce viza 4/9 din masa succesorală, în beneficiul lui Safeniuc Igor și Safeniuc Valeriu, lui Bacico Gheorghe revenindu-i cota de 5/9 din construcția cu litera „A”, cu suprafața

de 29,3 $m^2$, amplasată la adresa indicată. Dreptul de proprietate asupra acestei cote-părţi ar fi fost înregistrat la Biroul de inventariere tehnică, fapt confirmat prin înscrisurile din dosarul cadastral, inclusiv adeverinţa nr. 119 din 10 august 1983, planurile construcţiei, certificatul din 5 septembrie 1986 şi legitimaţia privind dreptul asupra construcţiilor din 22 februarie 1989.

63. În susţinerea dreptului de proprietate al lui Bacico Gheorghe, apelanta invocă şi faptul că autoritatea publică locală i-a eliberat acestuia titlul de proprietate asupra terenului aferent casei, înregistrat la 15 decembrie 2000, precum şi înscrierile din formularul pentru colectarea masivă din 2005 şi extrasul din Registrul bunurilor imobile din 18 aprilie 2018. De asemenea, certificatul eliberat de Primăria Ungheni la 11 aprilie 2017 şi cel emis de Î.M. „Apă-Canal Ungheni" ar confirma că Bacico Gheorghe a acţionat în calitate de proprietar al imobilului.

64. Apelanta mai relevă că, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 28 februarie 2020, pronunţată într-o cauză privind constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin succesiune şi înregistrarea acestuia, acţiunea a fost admisă parţial. Hotărârea a fost contestată de participanţii la proces, iar prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 23 iunie 2021 au fost admise apelurile, casată hotărârea primei instanţe şi trimisă cauza la rejudecare, în alt complet de judecată.

65. În continuare, Bocico Tamara susţine că, la 10 iunie 2025, a solicitat instanţei să dispună obţinerea dosarului succesoral al lui Safeniuc Vladimir, întrucât participanţii la proces expuneau poziţii diferite cu privire la succesiunea acceptată de Bacico Gheorghe. Ulterior, la 17 iulie 2025, a solicitat obligarea Agenţiei Servicii Publice, Departamentul cadastral, să înregistreze construcţiile deţinute potrivit Actului de constatare nr. 920112318549 din 20 aprilie 2023. Potrivit apelantei, instanţa de fond nu s-a pronunţat asupra acestor cereri.

66. Apelanta critică hotărârea contestată şi sub aspectul stabilirii dreptului de proprietate, invocând că prima instanţă a recunoscut dreptul de proprietate al lui Bacico Gheorghe, cu transmiterea acestuia către succesorul în drepturi, Tamara Bacico, asupra unei cote de 1/3 din construcţia cu nr. cadastral **********, fără a indica suprafaţa concretă aferentă cotei recunoscute. În opinia sa, instanţa a ignorat Actul de constatare nr. 920112318549 din 20 aprilie 2023, întocmit în baza încheierii Judecătoriei Ungheni din 03 aprilie 2023, care reflectă măsurătorile efectuate şi suprafeţele reale ale încăperilor.

67. În acest sens, Bocico Tamara afirmă că imobilul a suferit modificări dimensionale de-a lungul timpului, efectuate de ambii coproprietari, iar aceste modificări trebuie reflectate în Registrul bunurilor imobile. Potrivit apelantei, Actul de constatare din 20 aprilie 2023 a fost întocmit cu participarea coproprietarilor şi stabileşte situaţia reală a construcţiei, precum şi modul de folosire a bunului comun, fără să fi fost constatate divergenţe între coproprietari. Prin urmare, instanţa urma să examineze aceste constatări şi să stabilească în mod concret întinderea dreptului recunoscut, astfel încât hotărârea să poată fi executată efectiv.

68. De asemenea, apelanta consideră că prima instanţă a substituit în mod nejustificat părţile în proces, deşi cererea de chemare în judecată a fost înaintată împotriva Agenţiei Servicii Publice, Departamentul cadastral, şi a Serviciului Fiscal de Stat, iar Maria Bărcuţă nu ar avea pretenţii faţă de Tamara Bacico şi nici aceasta din urmă faţă de Maria Bărcuţă. Totodată, susţine că instanţa a reţinut în mod neîntemeiat existenţa unor imprecizii referitoare la imobil, invocând vechimea evenimentelor, fără a lua în considerare datele actuale cuprinse în actul de constatare.

69. În opinia apelantei, instanţa de fond nu a cercetat multiaspectual probele administrate, nu a apreciat în mod corespunzător înscrisurile prezentate şi nu a dat răspuns argumentelor invocate, inclusiv celor referitoare la constatările cuprinse în decizia Curţii de Apel Chişinău din 23 iunie 2021, pct. 67–69 şi 76. Totodată, hotărârea ar fi nemotivată, iar concluziile instanţei ar fi formulate într-o manieră evazivă şi neclară, fără o analiză suficientă a materialului probator şi a efectelor modificărilor intervenite asupra imobilului.

70. Bocico Tamara mai invocă încălcarea dreptului de acces la justiţie şi a dreptului la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, făcând trimitere inclusiv la cauza *Golder împotriva Regatului Unit* din 1975. Aceasta susţine că, în cazul în care instanţa a identificat neclarităţi în cererile formulate, urma să clarifice aspectele respective prin discuţii cu participanţii la proces şi să întreprindă măsurile procedurale necesare pentru examinarea efectivă a pretenţiilor, în loc să adopte o soluţie care, în opinia sa, îi afectează drepturile procesuale.

71. În concluzie, apelanta solicită admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 13 august 2025 şi admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, susţinând că soluţia primei instanţe nu se întemeiază pe o examinare completă a circumstanţelor cauzei, nu oferă claritate asupra întinderii dreptului de proprietate recunoscut şi nu asigură posibilitatea înregistrării efective a dreptului în Registrul bunurilor imobile.

72. *Ulterior la 29 decembrie 2025, apelanta Bocico Tamara a formulat cerere de apel suplimentară prin care comunică că,* instanţa de fond nu s-a pronunţat în mod efectiv asupra solicitării de obligare a Serviciului cadastral teritorial Ungheni al Agenţiei Servicii Publice, Departamentul cadastral, să înregistreze în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al lui Bacico Gheorghe, succesor în drepturi fiind Tamara Bacico. În opinia sa, formularea din hotărâre potrivit căreia aceasta constituie un document ce serveşte drept temei pentru înregistrarea dreptului, fără obligarea expresă a autorităţii cadastrale, este evazivă şi lasă la discreţia acesteia executarea hotărârii.

73. Totodată, apelanta critică referirile repetate ale instanţei la suprafaţa terenului aferent, considerând că acestea nu au legătură cu obiectul cererii de chemare în judecată şi abat atenţia de la pretenţiile referitoare la dreptul de proprietate asupra construcţiei.

74. Bocico Tamara mai afirmă că instanţa a concluzionat în mod eronat că reclamantul nu ar fi solicitat înregistrarea cotei-părţi din casa de locuit, deşi la dosar ar exista înscrisuri care confirmă efectuarea măsurărilor de către reprezentantul organului cadastral, la solicitarea acestuia, precum şi înregistrarea lor la 4 aprilie 1995. În susţinerea argumentului, face trimitere la scrisoarea nr. 13-02/1-37 din 10 ianuarie 2022, semnată de primarul or. Ungheni, Alexandru Ambros, potrivit căreia calcularea impozitului pentru imobilul din ***** s-a efectuat în baza informaţiilor din Sistemul Informaţional Automatizat „Cadastrul fiscal", furnizate şi actualizate de organul cadastral. Apelanta reproşează instanţei că nu a apreciat aceste probe.

75. De asemenea, apelanta contestă aprecierea declaraţiilor registratorului Serviciului cadastral teritorial Ungheni, Tudor Burlacu, referitoare la presupusa eroare tehnică comisă în anul 1989 la înregistrarea imobilului. Aceasta susţine că declaraţiile respective nu sunt susţinute de probe şi că instanţa le-a reţinut fără a verifica existenţa erorii invocate.

76. În ceea ce priveşte Actul de constatare nr. 9201/23/8549 din 20 aprilie 2023, apelanta arată că acesta ar conţine erori, invocând menţiunea de la punctul „c) Menţiuni", potrivit căreia, în cadrul lucrărilor curente, au fost modificate suprafeţele încăperilor 1, 2 şi 3. În opinia sa, această menţiune este contrazisă de măsurările efectuate de specialistul Serviciului cadastral teritorial Ungheni la 16 martie 1994 şi 12 decembrie 2005. Apelanta precizează că a semnalat aceste neconcordanţe şi prin cererea din 26 martie 2024, înregistrată cu nr. 4631. Totodată, susţine că afirmaţiile reprezentantului pârâtului, avocatul Dumitru Furtună, potrivit cărora reclamantul ar solicita recunoaşterea dreptului de proprietate asupra unor construcţii neautorizate, sunt contrazise de înscrisurile cadastrale anexate la dosar.

77. Apelanta critică şi raţionamentele expuse de prima instanţă la pct.62–68 din hotărâre, susţinând că aceasta a tratat drept o simplă neconcordanţă istorică ceea ce, în opinia sa, reprezintă o modificare nejustificată a cotei de proprietate. Astfel, consideră neîntemeiată concluzia potrivit căreia, având în vedere vechimea evenimentelor şi dificultatea reconstituirii procedurilor administrative, ar fi firească existenţa unor imprecizii privind imobilul şi ar putea fi admisă o marjă rezonabilă de eroare, întrucât la dosar ar fi fost prezentate suficiente probe pentru clarificarea situaţiei.

78. În acest context, Bocico Tamara evidenţiază contradicţia dintre constatările instanţei referitoare la cota de 5/9 din construcţia principală, estimată la aproximativ 16,28 $m^2$, şi soluţia prin care s-a recunoscut dreptul asupra unei cote de 1/3 din construcţia cu nr. cadastral **********, concomitent cu respingerea pretenţiei privind neindicarea mărimii cotei-părţi. În opinia apelantei, aceste constatări sunt incompatibile şi nu permit determinarea clară a întinderii dreptului de proprietate recunoscut.

79. Apelanta susţine că instanţa a reţinut în mod neîntemeiat că, prin certificatul din 22 februarie 1989, cota lui Bacico Gheorghe ar fi fost consemnată ca fiind de 1/3 din întregul imobil, echivalentă cu aproximativ 15 $m^2$, fără a examina

corespunzător adeverinţa nr. 119 din 10 august 1983, prin care, potrivit acesteia, se confirmă dreptul de proprietate asupra cotei de 5/9 din imobilul situat pe str. Karl Marx, în prezent *****, cu suprafaţa de 39,9 $m^2$. Apelanta consideră că instanţa trebuia să verifice neconcordanţa dintre aceste înscrisuri, în loc să preia datele certificatului din 1989 fără o apreciere comparativă a probelor.

80. De asemenea, Bocico Tamara contestă concluzia instanţei potrivit căreia recunoaşterea dreptului asupra construcţiilor neautorizate nu ar fi posibilă, invocând prevederile art.387 alin.(4) şi (5) din Codul urbanismului şi construcţiilor. Aceasta susţine că instanţa a interpretat greşit obiectul pretenţiilor, întrucât solicitarea sa vizează recunoaşterea cotei de 5/9 din imobil, în temeiul actelor prezentate, iar nu dobândirea unor suprafeţe suplimentare din construcţiile edificate ulterior.

81. În continuare, apelanta critică soluţia tehnică acceptată de instanţă la pct. 79 din hotărâre, susţinând că aceasta s-a întemeiat preponderent pe explicaţiile registratorului Tudor Burlacu, fără o apreciere obiectivă şi coroborată a tuturor probelor administrate. În opinia sa, instanţa trebuia să verifice documentele istorice şi măsurările cadastrale prezentate, pentru a stabili întinderea exactă a dreptului de proprietate şi pentru a asigura concordanţa dintre situaţia de fapt şi înscrierile din Registrul bunurilor imobile.

82. În concluzie, prin cererea de apel suplimentară, Bocico Tamara reiterează necesitatea casării hotărârii contestate, invocând caracterul contradictoriu al constatărilor primei instanţe, neaprecierea unor probe relevante şi lipsa unei soluţii clare privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra cotei-părţi din imobil.

83. *Ulterior, la 22 ianuarie 2026 apelanta Bocico Tamara a depus o cerere de apel suplimentară,* prin care reiterează că, potrivit hotărârii Judecătoriei Ungheni din 17 noiembrie 1982 şi adeverinţei nr. 119 din 10 august 1983, soţului său, Bacico Gheorghe, i-a revenit cota de 5/9 din imobilul ce a aparţinut defunctului Safeniuc Vladimir. Susţine că această cotă a fost confirmată prin actele succesorale şi cadastrale, însă ulterior, în evidenţele cadastrale, ar fi fost înlocuită nejustificat cu o cotă de 1/3.

84. Apelanta menţionează că, în anii 1989, 1995 şi 2005, au fost efectuate măsurări şi demersuri pentru legalizarea şi înregistrarea construcţiilor, iar suprafeţele respective au fost reflectate inclusiv în evidenţele fiscale, familia achitând impozitul pentru acestea. Cu toate acestea, începând cu anul 2018, o parte din suprafeţe şi datele privind dreptul de proprietate ar fi fost radiate din Registrul bunurilor imobile. Totodată, susţine că demersurile adresate notarului şi autorităţii cadastrale pentru eliberarea documentelor succesorale şi înregistrarea dreptului de proprietate asupra cotei de 5/9 nu au avut rezultatul urmărit.

85. Apelanta consideră că instanţa de fond a apreciat eronat probele referitoare la cotele-părţi şi la situaţia cadastrală a imobilului, acordând prioritate explicaţiilor registratorului, fără a examina corespunzător înscrisurile istorice şi măsurările efectuate. În acest sens, invocă decizia Curţii de Apel Chişinău din 23

iunie 2021, prin care cauza a fost remisă spre rejudecare, precum şi Actul de constatare nr. 9201/23/8549 din 20 aprilie 2023, ale cărui constatări le consideră eronate şi pe care le-a contestat prin cererea din 26 martie 2024.

86. De asemenea, apelanta susţine că suprafeţele indicate în actul de constatare, de 67,3 $m^2$ pentru Maria Bărcuţă şi 64,4 $m^2$ pentru Tamara Bacico, nu justifică atribuirea unei cote de 1/3 din construcţie lui Bacico Gheorghe, considerând echitabilă stabilirea unor cote egale, de câte 1/2. Totodată, precizează că înregistrarea cotei de 1/3 din teren, efectuată la 27 septembrie 2024, nu reprezintă acceptarea corectitudinii acesteia, întrucât obiectul litigiului îl constituie construcţiile şi drepturile succesorale.

87. În final, apelanta critică faptul că instanţa nu a obligat expres autoritatea cadastrală să înregistreze dreptul de proprietate solicitat şi că nu s-a pronunţat asupra cererilor sale procedurale. Consideră că această omisiune, precum şi neexaminarea corespunzătoare a probelor şi a modificărilor intervenite în evidenţele cadastrale, fac imposibilă executarea efectivă a hotărârii contestate.

**Poziţia participanţilor la proces expusă în şedinţa instanţei de apel:**

88. Reclamanta/apelanta Bacico Tamara solicită admiterea cererii de apel depusă, casarea integrală a hotărârii judecătoriei Ungheni din 13 august 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admise solicitările din apel.

89. În susţinere, aceasta explică că, prin cererea de chemare în judecată, a solicitat obligarea Serviciului cadastral teritorial Ungheni să înregistreze dreptul de proprietate dobândit prin succesiune de soţul său, Bacico Gheorghe, asupra cotei de 5/9 din imobilul care i-a aparţinut defunctului Safeniuc Vladimir, precum şi asupra construcţiilor adiacente legalizate, cu efectuarea înscrierilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile. Menţionează că Safeniuc Vladimir a decedat la *****, iar prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 noiembrie 1982, în urma contestării testamentului de către moştenitorii legali, acestora le-a revenit cota de 4/9, iar soţului său cota de 5/9 din bunul succesoral. În anul 1983, lui Bacico Gheorghe i-a fost eliberată adeverinţa care confirma dreptul asupra cotei respective, iar în anul 1989 au fost efectuate măsurări şi au fost întocmite acte privind luarea în evidenţă a construcţiilor adiacente.

90. Apelanta susţine că, după decesul lui Safeniuc Vladimir şi înregistrarea dreptului de proprietate asupra suprafeţei iniţiale, imobilul a fost extins, fiind edificate construcţii adiacente, pe care le consideră legalizate şi reflectate anterior în evidenţele cadastrale şi fiscale. Menţionează că, până în anul 2017, familia a achitat impozite pentru o suprafaţă de aproximativ 133 $m^2$, însă ulterior a constatat că datele referitoare la dreptul de proprietate asupra construcţiilor au fost modificate, iar suprafaţa înregistrată a fost redusă. Potrivit acesteia, începând cu anul 2018, în Registrul bunurilor imobile a fost reflectată o suprafaţă de 62 $m^2$, care ar include şi partea folosită de vecini, modificările fiind justificate de autoritatea cadastrală prin existenţa unei presupuse erori tehnice în înregistrările anterioare.

91. Totodată, Bacico Tamara relatează că, după ce a constatat că dreptul asupra terenului era înregistrat, în timp ce situaţia juridică a construcţiilor rămânea neclară, s-a adresat notarului şi autorităţii cadastrale pentru clarificarea succesiunii şi înregistrarea dreptului de proprietate. Întrucât nu a reuşit să obţină documentele necesare şi înregistrarea solicitată, în iulie 2018 a sesizat instanţa de judecată. Apelanta subliniază că problema principală constă în refuzul autorităţii cadastrale de a înregistra dreptul de proprietate asupra imobilului în care locuieşte, deşi, în opinia sa, actele istorice, măsurările efectuate şi evidenţele anterioare confirmă drepturile dobândite.

92. În continuare, apelanta contestă corectitudinea măsurărilor efectuate de autoritatea cadastrală în cadrul examinării cauzei, indicând că, deşi i s-a solicitat să prezinte măsurătorile actuale ale imobilului, aceasta a intenţionat să apeleze la o firmă independentă, însă Serviciul cadastral a insistat să efectueze măsurările. În opinia sa, actul întocmit conţine date eronate şi nu reflectă în mod corespunzător situaţia reală a construcţiei şi întinderea drepturilor succesorale.

93. Referitor la cotele-părţi înregistrate asupra imobilului, Bacico Tamara a susţinut că situaţia cadastrală actuală ar fi fost influenţată de împrejurările în care, în perioada în care casa urma să fie demolată, alţi proprietari ar fi efectuat demersuri pentru obţinerea unor locuinţe, fiind ulterior înregistraţi câte 1/3 din bun. Potrivit apelantei, deşi în fapt terenul ar fi fost împărţit între doi gospodari, în actele cadastrale au fost reflectate cote egale pentru trei persoane. Aceasta consideră că respectivele înregistrări nu reflectă situaţia reală şi că nu trebuie utilizate pentru a justifica atribuirea aceleiaşi cote de 1/3 din construcţie.

94. Apelanta precizează că, după dobândirea moştenirii, terenul a rămas în folosinţă comună, iar ulterior părţile şi-ar fi delimitat suprafeţele printr-un gard, familia sa extinzând construcţia pe terenul atribuit în folosinţă. Menţionează că, în prezent, cota de 1/3 din teren este înregistrată pe numele său, însă această înregistrare nu soluţionează litigiul privind dreptul asupra construcţiilor şi nu confirmă, în opinia sa, corectitudinea cotei de 1/3 din casa de locuit. Totodată, subliniază că între vecini nu există neînţelegeri cu privire la folosinţa imobilului.

95. În ceea ce priveşte suprafaţa construcţiei, Bacico Tamara explică că, deşi dreptul iniţial privea cota de 5/9 din suprafaţa de 29,3 $m^2$, în primul certificat de proprietate ar fi fost indicată suprafaţa de 39,9 $m^2$, iar ulterior imobilul a fost extins. În acest context, solicită recunoaşterea dreptului de proprietate prin succesiune asupra suprafeţei actuale de 64,4 $m^2$, susţinând că aceasta trebuie luată în considerare pentru determinarea corectă a cotei-părţi din construcţie, fără a se confunda dreptul succesoral dobândit cu înregistrările cadastrale pe care le consideră eronate.

96. În final, apelanta reiterează că înscrisurile întocmite în urma măsurărilor efectuate de organul cadastral, adeverinţele eliberate şi evidenţele în care construcţiile au fost luate anterior la înregistrare confirmă, în opinia sa, legalizarea acestora. Solicită instanţei să recunoască dreptul de proprietate dobândit prin

succesiune asupra cotei de 5/9 din imobil, ţinând cont de construcţiile adiacente, şi să oblige autoritatea cadastrală să efectueze înregistrarea corespunzătoare, subliniind că simpla recunoaştere a dreptului, fără obligarea expresă a cadastrului, nu ar asigura înregistrarea efectivă a proprietăţii.

97. *Pe de altă parte, reprezentantul pârâtei/apelantei Bărcuţă Maia, avocatul Fortuna Dumitru,* solicită admiterea apelului declarat de Bărcuţă Maia, casarea parţială a hotărârii Judecătoriei Ungheni din 13 august 2025 şi pronunţarea unei noi hotărâri prin care acţiunea civilă să fie admisă parţial, în limitele invocate în cererea de apel.

98. În susţinerea poziţiei sale, reprezentantul explică că, anterior întocmirii testamentului, Safeniuc Vladimir şi Safeniuc Valentina au divorţat în baza unei hotărâri judecătoreşti, prin care bunul imobil a fost partajat în cote egale, câte 1/2 fiecăruia. Ulterior, Safeniuc Vladimir i-a testat lui Bacico Gheorghe cota sa de 1/2 din imobil. Testamentul a fost declarat parţial nul după identificarea copiilor defunctului, în calitate de moştenitori legali, astfel încât din cota de 1/2 care i-a aparţinut lui Safeniuc Vladimir, copiilor le-a revenit cota de 4/9, iar lui Bacico Gheorghe cota de 5/9 din încăperea cu suprafaţa de 29,3 $m^2$. Potrivit explicaţiilor reprezentantului, Agenţia Servicii Publice a susţinut constant, în cadrul examinării cauzei în instanţele de judecată, că această cotă de 5/9 din încăperea respectivă corespunde unei cote de 1/3 din întregul imobil.

99. Totodată, reprezentantul susţine că, prin acţiunea înaintată, Bacico Tamara urmăreşte, în esenţă, legalizarea dreptului de proprietate asupra tuturor construcţiilor neautorizate, deşi dreptul succesoral invocat priveşte cota de 5/9 din încăperea cu suprafaţa de 29,3 $m^2$.

100. Referitor la situaţia cadastrală a imobilului, avocatul menţionează că, potrivit constatărilor Agenţiei Servicii Publice, suprafaţa construcţiei de bază este de 62,2 $m^2$, dintre care 20,4 $m^2$ sunt folosiţi de Bacico Tamara, iar partea rămasă este folosită de Bărcuţă Maia. Totodată, atrage atenţia asupra menţiunilor de pe verso-ul actului de constatare, potrivit cărora suprafaţa folosită de Bărcuţă Maia este de 67,3 $m^2$, iar cea folosită de Bacico Tamara este de 64,4 $m^2$, suprafaţa totală rezultată fiind de aproximativ 131 $m^2$.

101. În acest context, reprezentantul explică că diferenţa dintre suprafaţa construcţiei de bază şi suprafeţele indicate ca fiind folosite de cele două părţi se datorează faptului că, la determinarea suprafeţei iniţiale, nu au fost incluse şurile şi antreul.

102. IP CBI Ungheni fiind fiind legal citat, la şedinţa de judecată nu s-a prezentat şi nici nu a solicitat amânarea sau examinarea cauzei în lipsă (f.d.189-190, vol.III).

103. Colegiul, în conformitate cu art.379 CPC, a dispus examinarea cauzei în lipsa IP CBI Ungheni legal citat.

### Aprecierea instanţei de apel.

104. Studiind cererea de apel în raport cu materiale cauzei, normele de drept şi

hotărârea contestată, Colegiul Civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră necesar de a admite cererile de apel, de a casa hotărârea instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, reieşind din următoarele considerente:

105. În conformitate cu art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţialhotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărâre.

106. Conform art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

107. Conform art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelorşiobiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţeleşi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

108. Potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, instanţa de apel are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

109. Conform recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţieşi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreştişi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

110. Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menţioneze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereiravs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84, 98).

111. Din materialele cauzei rezultă că, Safeniuc Vladimir deţinea în proprietate casa de locuit situată în oraşul Ungheni, *****, actualmente *****. Potrivit Adeverinţei de proprietate nr.119 din 11 martie 1951 şi planului cadastral din 21 ianuarie 1976, imobilul era constituit din construcţia lit.A, cu dimensiunile de 5,10 m × 9,80 m, înălţimea de 2,8 m şi suprafaţa locativă de 29,30 m.p. (f.d.13–16, vol.I).

112. Prin hotărârea Judecătoriei Populare din raionul Ungheni din 16 august 1972, căsătoria dintre Vladimir Safeniuc şi Valentina Piminova (Safeniuc) a fost desfăcută, fiind efectuat şi partajul averii comune. În urma acestuia, lui Vladimir Safeniuc i-a revenit prima jumătate a casei conform planului, adică camera locativă, cu suprafaţa de 29,30 $m^2$, iar Valentinei Safeniuc a doua jumătate de casă conform planului, inclusiv bucătăria cu suprafaţa de 10,9 m, cu litera „a" (f.d.17, 64, vol.I).

113. La 13 aprilie 1982, Vladimir Safeniuc a întocmit testamentul nr.1047, prin care i-a testat lui Gheorghe Bacico întreaga sa avere, inclusiv partea din casa de locuit menţionată supra (f.d.10, 63, vol.I). La *****, testatorul a decedat în oraşul Ungheni (f.d.18, vol.I), iar componenţa masei succesorale, care includea o odaie cu suprafaţa de 29,30 $m^2$ şi anexe gospodăreşti, a fost consemnată în certificatul nr.78 din 19 octombrie 1982 (f.d.65, vol.I).

114. În urma contestării testamentului de către moştenitorii legali ai defunctului Vladimir Safeniuc, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 17 noiembrie 1982, testamentul nr.1047 a fost declarat parţial nul în partea ce viza cotele de $^2/_9$ atribuite lui Igor Safeniuc şi Valeriu Safeniuc. În consecinţă, lui Gheorghe Bacico i-a revenit cota de $^5/_9$ din încăperea cu suprafaţa de 29,3 $m^2$, iar diferenţa de $^4/_9$ a revenit copiilor defunctului (f.d.66–67, vol.I).

115. La 10 august 1983, lui Gheorghe Bacico i-a fost eliberată adeverinţa nr.119, iar la 09 august 1983 a fost întocmit planul terenului, înscrisuri care atestă înregistrarea dreptului său asupra cotei de $^5/_9$ din imobil la Biroul de inventariere tehnică (f.d.25–29, vol.I). Ulterior, prin certificatul nr.70 din 05 septembrie 1986, eliberat coproprietarei Valentina Safeniuc, a fost reconfirmată situaţia drepturilor asupra imobilului, documentul indicând că suprafaţa casei ajunsese la 39,9 $m^2$ şi că partea deţinută de familia Safeniuc a fost înstrăinată familiei Brînză (30, 69, vol.I).

116. Prin decizia Comitetului executiv din 09 aprilie 1987 a fost soluţionat litigiul dintre Gheorghe Bacico şi familia Brînză referitor la folosinţa lotului aferent casei. S-a stabilit ca terenul de lângă casă, cu suprafaţa de 56 $m^2$, să fie folosit în cote-părţi egale, ţinând cont de componenţa familiilor fiecăruia (f.d.70, vol.I).

117. La 22 februarie 1989, a fost eliberat certificatul de înregistrare a dreptului de proprietate, potrivit căruia lui Gheorghe Bacico îi figura înregistrată o cotă de $^1/_2$ din proprietatea imobiliară situată pe *****, actualmente *****. Totodată, documentul indica o cotă de $^1/_3$ din casa de locuit lit.„A", cu suprafaţa totală de 140,0 $m^2$, suprafaţă utilă şi locativă de 15,0 $m^2$ şi anexe (f.d.71, vol.I).

118. Ulterior, la 15 decembrie 2000, autoritatea publică locală i-a eliberat lui Gheorghe Bacico titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren asupra unei cote de $^1/_3$ din terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafaţa de 0,0482 ha (f.d.33–34, vol.I). Aceeaşi cotă de $^1/_3$ a fost reflectată şi în formularul de colectare masivă din anul 2005, în care Gheorghe Bacico figurează ca proprietar al unei cote de $^1/_3$, iar Zinaida Şapalova ca proprietar al cotei de $^2/_3$ din bunul imobil cu numărul cadastral *****, documentul fiind semnat de registrator (f.d.35, vol.I).

119. Situaţia juridică a bunului este reflectată şi în extrasul din Registrul

bunurilor imobile, potrivit căruia pe terenul cu numărul cadastral ***** este amplasată casa de locuit individuală cu numărul cadastral **********. Din datele registrului rezultă că Zinaida Şapalova şi-a înregistrat dreptul asupra cotei de $^{2}/_{3}$ din teren şi din casa de locuit, în timp ce Gheorghe Bacico figura cu o cotă de $^{1}/_{3}$ doar asupra terenului, fără ca dreptul asupra cotei corespunzătoare din casa de locuit să fi fost înregistrat (f.d.36–37, vol.I).

120. În acelaşi timp, posesia şi utilizarea imobilului de către Gheorghe Bacico sunt confirmate prin certificatele eliberate la 11 aprilie 2017 de Primăria Ungheni şi Î.M. „Apă-Canal", potrivit cărora acesta figura ca titular de rol fiscal şi contractual pentru cota de $^{1}/_{3}$ din imobilul situat pe ***** (f.d.38–39, vol.I). De asemenea, prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 23 august 2017 s-a constatat acceptarea în termen de şase luni de către Gheorghe Bacico a succesiunii testamentare rămase după decesul lui Vladimir Safeniuc (f.d.20, vol.I).

121. În vederea perfectării actelor succesorale, la 23 octombrie 2017, Gheorghe Bacico a solicitat notarului eliberarea certificatului de moştenitor testamentar după Vladimir Safeniuc, invocând că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile din 05 octombrie 2017, proprietarul cotei de $^{1}/_{3}$ din imobilul situat pe ***** nu era identificat şi că el era persoana îndreptăţită să-şi înregistreze dreptul în baza certificatului succesoral solicitat (f.d.196, vol.II). Prin explicaţia din 15 noiembrie 2017, notarul Constantin Scaleţchi a comunicat însă imposibilitatea eliberării certificatului, întrucât nu fuseseră prezentate actele justificative necesare pentru deschiderea procedurii succesorale, iar existenţa masei succesorale urma să fie dovedită de solicitant (f.d.195, vol.II).

122. Ulterior, la 22 mai 2018, Maia Bărcuţă a dobândit, în baza contractului de donaţie nr.3340 din 21 mai 2018, dreptul de proprietate asupra cotei de $^{2}/_{3}$ din teren şi casa de locuit care aparţineau anterior Zinaidei Şapalova (f.d.208, vol.II).

123. La 05 iulie 2018, Gheorghe Bacico a solicitat înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile în cotă de $^{5}/_{9}$ (f.d.40, vol.I), însă la ***** acesta a decedat (f.d.83, vol.I). La 11 februarie 2019, soţia sa, Tamara Bacico, a obţinut de la notar certificatul de calitate de moştenitor al averii lui Gheorghe Bacico (f.d.87, vol.I).

124. Se mai constată, că prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 28 februarie 2020, instanţa a recunoscut dobândirea, la *****, de către Gheorghe Bacico, prin succesiune după Vladimir Safeniuc, a dreptului de proprietate asupra cotei de $^{5}/_{9}$ din încăperea lit.„A", cu suprafaţa de 29,3 $m^2$, situată pe *****, mun.Ungheni, pe care defunctul o deţinuse în baza hotărârii Judecătoriei Ungheni din 16 august 1972. În hotărâre s-a indicat că încăperea era reflectată în capitolul 2.3 al Registrului bunurilor imobile, aferent bunului cu numărul cadastral ***** (f.d.119, vol.I).

125. Hotărârea din 28 februarie 2020 a fost contestată cu apel atât de Tamara Bacico, cât şi de Agenţia Servicii Publice. Prin decizia din 23 iunie 2021, instanţa de apel a casat hotărârea şi a remis cauza spre rejudecare, reţinând, în special, că instanţa de fond nu apreciase în mod clar şi exhaustiv argumentele Agenţiei Servicii

Publice şi materialele anexate, inclusiv înscrierile din Registrul bunurilor imobile privind dreptul lui Gheorghe Bacico asupra cotei de $^1/_3$ din teren şi dreptul Mariei Bărcuţă asupra cotei de $^2/_3$ din teren şi construcţia nr.01, precum şi informaţiile Primăriei Ungheni referitoare la evidenţa fiscală a imobilului (par.65). Totodată, instanţa de apel a constatat că nu fusese stabilit dacă imobilul suferise modificări şi dacă acestea fuseseră reflectate în registrele de publicitate, existând riscul ca hotărârea să nu poată fi executată efectiv (f.d.216–227, vol.I).

126. În vederea clarificării situaţiei tehnice a bunului şi a determinării întinderii dreptului succesoral, potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr.172 din 04 octombrie 2022, expertul judiciar Anatolie Achimov a concluzionat că determinarea cotei-părţi moştenite de Gheorghe Bacico putea fi efectuată doar după actualizarea planurilor geometrice, în conformitate cu Instrucţiunea privind modul de executare a lucrărilor cadastrale, aprobată prin Ordinul directorului general al Agenţiei Relaţii Funciare şi Cadastru nr.70 din 04 august 2017, şi cu Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XIII din 25 februarie 1998 (f.d.34–42, vol.II).

127. La 20 decembrie 2022, registratorul Serviciului cadastral teritorial Ungheni, Tudor Burlacu, a explicat că, în cadrul lucrărilor de înregistrare masivă desfăşurate în anii 2004–2005, imobilul de pe ***** a fost înregistrat în baza datelor existente, iar în anul 1989 s-ar fi comis o eroare tehnică, prin reflectarea cotei de $^1/_3$ din construcţie pe numele lui Gheorghe Bacico. Potrivit registratorului, această înscriere ar fi rezultat din interpretarea hotărârii judecătoreşti privind anularea parţială a testamentului şi ar fi creat în mod eronat impresia că lui Gheorghe Bacico îi revenea o cotă de $^1/_3$ din întregul imobil. Acesta a mai explicat că înregistrarea unei cote-părţi dintr-o încăpere distinctă nu este posibilă din punct de vedere cadastral şi că, pentru reflectarea dreptului în registru, ar trebui confirmată cota de $^1/_3$ din casa de locuit, cu indicarea încăperilor corespunzătoare în plan. Totodată, a menţionat că suprafeţele aflate în folosinţa coproprietarilor pot fi diferite, cu condiţia ca acestea să facă parte din întregul imobil.

128. În continuarea măsurilor de clarificare a situaţiei cadastrale, la 20 aprilie 2023, specialistul Serviciului cadastral teritorial Ungheni a întocmit Actul de constatare nr.9201/23/8549, prin care a stabilit că suprafaţa construcţiei înregistrate ***** în RBI este de 62,2 m.p. aceasta include: o parte din construcţia principală lit.A (încăperea 2, 3) – S. exterior de 29,6 m.p. şi anexa A1 (încăperea 4, 5) – S. exterior de 32,6 m.p., folosită de către Barcuţa Maia; în partea rămasă din construcţia principală casa de locuit lit.A (încăperea 1) cu suprafaţa pe exterior de 20.4 m.p., care conform dosarului cadastral nu a fost înregistrată. În încăperea 1, soba a fost demolată, respectiv se modifică suprafaţa din 15,0 m.p. în 15,8 m.p.

129. Acelaşi act de constatare consemnează că Tamara Bacico foloseşte încăperile 1, 7, 8, 9 şi 10 ale casei de locuit, iar construcţiile accesorii indicate de aceasta ca fiind edificate în anul 1982 nu au fost identificate în cadrul inventarierii curente din anul 1988, potrivit dosarului tehnic păstrat în arhiva Serviciului cadastral teritorial Ungheni. Totodată, actul menţionează că, în cadrul lucrărilor

curente, au fost modificate suprafeţele încăperilor 1, 2 şi 3, iar anexele A2 şi a4 au fost executate în lipsa autorizaţiei de construire.

130. În urma modificărilor suprafaţa totală a construcţiilor A+A1+a3+A2+a4 este de 131,7 $m^2$. Potrivit actului, Maria Bărcuţă foloseşte o suprafaţă exterioară de 67,3 $m^2$ din casa de locuit individuală cu numărul cadastral **********, corespunzătoare încăperilor 2 şi 3 din construcţia A, anexelor A1 şi a3, cu o suprafaţă interioară de 51,9 $m^2$, precum şi construcţia înregistrată cu nr.02, reprezentând o şură de 10 $m^2$. La rândul său, Tamara Bacico foloseşte o suprafaţă exterioară de 64,4 $m^2$ din aceeaşi casă, corespunzătoare încăperii 1 din construcţia A şi anexelor A2 şi a4, cu o suprafaţă interioară de 50,6 $m^2$, precum şi mai multe construcţii accesorii (f.d.173-185, vol.II).

131. Se mai constată că, la 27 septembrie 2024, Tamara Bacico şi-a înregistrat dreptul de proprietate asupra cotei de $^1/_3$ din terenul cu numărul cadastral *****. Cu toate acestea, dreptul asupra cotei corespunzătoare din casa de locuit individuală a rămas neînregistrat (f.d.186, vol.II).

132. În speţă, la data de 21 iulie 2025, reclamanta Bacico Tamara, în calitate de succesor în drepturi al reclamantului decedat Bacico Gheorghe, a depus cerere de concretizare a pretenţiilor, prin care a solicitat admiterea succesiunii procesuale, recunoaşterea dobândirii dreptului de proprietate la ***** de către Bacico Gheorghe, asupra cotei-părţi din casa de locuit situată în mun.Ungheni, *****, cu nr. cadastral **********, care în prezent constituie suprafaţa exterioară 64,4 $m^2$, compusă din încăperile A (înc. 1) + A2 + a4, cu suprafaţa interioară de 50,6 $m^2$, conform actului de constatare nr.9201/23/8549 din 20 aprilie 2023, solicitând, totodată, introducerea modificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile (f.d.188-190, vol.2).

133. Prin hotărârea judecătoriei Ungheni din 13 august 2025, s-a admis parţial cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Bacico Gheorghe, înlocuit cu succesorul în drepturi Bacico Tamara. S-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Bacico Gheorghe, înlocuit cu succesorul în drepturi [moştenitorul legal] Bacico Tamara, dobândit prin succesiune testamentară asupra patrimoniului succesoral care aparţine lui Safeniuc Vladimir (decedat la *****) în baza hotărârii Judecătoriei Ungheni din 23 august 2017, care, în momentul actual, reprezintă $^1/_3$ cotă – parte din construcţia cu nr. cadastral ********** şi constă din încăperile folosite de succesorul în drepturi, conform actului de constatare nr.9201/23/8549 din 20 aprilie 2023. S-a respins pretenţia reclamantului în ceea ce priveşte neindicarea mărimii cotei – părţi. Hotărârea judecătorească serveşte drept temei pentru înregistrarea acestui drept la autorităţile competente conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XII din 25 februarie 1998, după rămânerea irevocabilă a hotărârii, fără a înlocui documentele pe care aceste autorităţi (organe) le eliberează.

134. Nefiind de acord cu soluţia pe caz, hotărârea nominalizată a fost contestată cu apel de către apelanta Bacico Tamara şi de către Barcuţa Maia, în persoana reprezentantului, avocat Fortuna Dumitru.

135. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în cererile de apel, în raport cu circumstanţele de fapt stabilite, ansamblul probelor administrate şi normele de drept material aplicabile, Colegiul civil constată că prima instanţă a stabilit corect starea de fapt, însă a aplicat defectuos normele de drept material şi tehnic-cadastral la individualizarea obiectului dreptului de proprietate, fapt ce impune reformarea hotărârii.

136. Aşa dar, conform art.7 alin.(1) Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

137. Raportând aceste dispoziţii legale la circumstanţele concrete ale cauzei, Colegiul civil constată că raporturile juridice litigioase îşi au originea în deschiderea succesiunii după decesul lui Safeniuc Vladimir, survenit la *****, iar efectele juridice relevante pentru stabilirea dreptului succesoral s-au produs sub imperiul legislaţiei civile în vigoare la acel moment.

138. Prin urmare, soluţionarea litigiului privind existenţa şi întinderea dreptului de proprietate dobândit prin succesiune urmează să se realizeze în conformitate cu normele de drept material aplicabile la data naşterii raportului juridic succesoral şi a producerii efectelor sale, cu respectarea principiului neretroactivităţii legii civile.

139. Potrivit art.10 Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, art.11, stipulând că apărarea dreptului civil se face prin recunoaşterea acestuia.

140. Sub aspectul temeiurilor de dobândire a dreptului de proprietate, art.320 alin.(1) Cod civil prevede că, dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobândeşte de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (2) Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condiţiile legii, prin ocupaţiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum şi prin hotărâre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietate.

141. Prin urmare, în speţă, temeiul juridic invocat pentru dobândirea dreptului de către Gheorghe Bacico îl constituie succesiunea testamentară după Safeniuc Vladimir.

142. În materia succesiunii testamentare, art.568 Cod civil din 1964 (în redacţia legii de la data deschiderii succesiunii), prevede că, orice cetăţan poate lăsa prin testament toate bunurile sale sau o parte din ele (inclusiv mobilierul obişnuit din casă şi obiectele de uz casnic) uneia sau mai multor persoane, atît celor care fac parte, cît şi celor care nu fac parte din cercul moştenitorilor legali, precum şi statului sau diferitelor organizaţii de stat, cooperatiste şi obşteşti.

143. Potrivit art.582 Cod civil din 1964, succesiunea acceptată se consideră că aparţine moştenitorului din momentul deschiderii succesiunii. În vederea stabilirii acestui moment, art.562 din acelaşi cod prevede că data deschiderii succesiunii este ziua morţii celui care a lăsat moştenirea.

144. Art.321 alin.(2) Cod civil, stabileşte că, în cazurile prevăzute de lege, dreptul de proprietate se dobândeşte la data înscrierii în Registrul bunurilor imobile.

145. Potrivit art.$37^1$ alin.(1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XIII din 25 mai 1998, dreptul de proprietate şi alte drepturi reale se constituie şi se transmit fără înregistrare în registrul bunurilor imobile în temeiul moştenirii, (...) Excepţia dată se aplică şi dreptului de proprietate confirmat de titlul de autentificare a dreptului deţinătorului de teren, eliberat la atribuirea gratuită a terenurilor. (2) Pentru opozabilitatea faţă de terţi, precum şi pentru ca titularul dreptului supus înregistrării să dispună de el prin acte juridice, dreptul dobândit prin modalităţile indicate la alin.(1) urmează a fi înregistrat în registrul bunurilor imobile.

146. Conform art.40 alin.(1) din aceeaşi lege prevede că, la înregistrarea dreptului de proprietate comună pe cote-părţi asupra bunului imobil, în registrul bunurilor imobile se indică cota ideală a fiecărui proprietar, care: a) se determină reieşind din mărimea suprafeţei totale sau suprafeţei locative fie din valoarea unor încăperi şi/sau a suprafeţelor unor terenuri, fie în alt mod convenit între cotitularii dreptului de proprietate comună pe cote-părţi; şi b) se exprimă sub formă de fracţie ordinară sau în procente la mărimea sau valoarea bunului imobil; şi c) se indică în contract sau în alt document ce confirmă drepturile, făcând-se referire la modul de determinare a ei. (2) Înscrierea în registrul bunurilor imobile privind mărimea cotei se efectuează în baza documentului ce confirmă cotele determinate în bunul imobil. În cazul în care cotele dintr-un teren, dintr-o construcţie sau dintr-un alt bun imobil stabilite separat sunt indicate în diferite documente ce confirmă drepturile, înscrierea se efectuează conform acestor documente.

147. Din analiza coroborată a textelor de lege şi a materialelor dosarului, Colegiul reţine că prezentul litigiu comportă o dublă natură: una de drept material, vizând determinarea limitelor şi întinderii dreptului de proprietate dobândit prin succesiune testamentară de către Gheorghe Bacico şi transmis ulterior succesoarei sale Tamara Bacico, şi una de drept tehnic-cadastral, ce reclamă identificarea şi reflectarea acestui drept în Registrul Bunurilor Imobile prin raportare la configuraţia actuală a imobilului şi la mutaţiile structurale intervenite în timp.

148. Sub aspectul dreptului material, dat fiind caracterul retroactiv al acceptării moştenirii, efectele juridice ale acesteia se reproduc *ex tunc*, de la data deschiderii succesiunii (*****). Prin urmare, pentru configurarea legală a dreptului pretins, instanţa este succedată de o dublă obligaţie metodologică: pe de o parte, individualizarea obiectivă a compoziţiei masei succesorale existente strict la data decesului testatorului (*****), iar pe de altă parte, recalcularea cotei-părţi ideale ce i-a revenit iniţial moştenitorului testamentar Gheorghe Bacico în urma reconfigurării judiciare din 17 noiembrie 1982.

149. În lumina dispoziţiilor succesorale enunţate şi a stării de fapt expuse în pct.111-114 ale prezentei decizii, Colegiul civil reţine că întinderea dreptului

dobândit de Gheorghe Bacico prin succesiune testamentară a fost determinată expres sub aspect material prin hotărârea judecătorească din 17 noiembrie 1982, care a circumscris masa succesorală la o cotă-parte de $^{5}/_{9}$ raportată strict la camera locativă de 29,3 m.p. (lit.A), lăsată de defunctul Safeniuc Vladimir.

150. Sub aspectul datelor tehnice, evaluarea pretenţiilor concretizate ale reclamantei/apelantei Tamara Bacico urmează a fi efectuată prin coroborarea acestui titlu judiciar istoric şi anume, $^{5}/_{9}$ cotă-parte din camera locativă de 29,3 m.p. (lit.A), cu datele tehnice actuale reflectate în Actul de constatare nr.9201/23/8549 din 20 aprilie 2023 şi datele din Registrul bunurilor imobile nr. cadastral *****.

151. Aşa dar, actul de constatare enunţat, cu forţă probantă deplină sub aspect tehnic, a stabilit că suprafaţa totală a construcţiei principale lit.A, înregistrate legal în Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral **********, este de 62,2 m.p. Această suprafaţă include o parte din construcţia principală lit.A (încăperile 2, 3) şi anexa A1, cu o suprafaţă exterioară de 29,6 m.p. folosite legitim de Maia Bărcuţă şi o parte din construcţia principală casa de locuit lit.A (cu încăperea nr.1), cu o suprafaţă pe exterior de 20,4 m.p., folosită de Tamara Bacico (f.d.173-185, vol.II).

152. În instanţa de apel apelanta Tamara Bacico a confirmat, că partea din construcţia principală lit.A (încăperea nr.1) cu suprafaţa din interior de 15,8 m.p. reprezintă partea moştenită de soţul ei, Gheorghe Bacico, după decesul lui Safeniuc Vladimir.

153. Raportând constatările din Act (f.d.173, vol.II) la datele Planului de nivel (f.d.179, vol.II) şi declaraţia de recunoaştere a apelantei, Colegiul constată că suprafaţa exterioară a părţii din construcţia principală lit.A (încăperea nr.1) de 20,4 m.p., raportată la suprafaţa totală legal recunoscută şi înregistrată a imobilului de 62,2 m.p., corespunde exact cotei-părţi de $^{1}/_{3}$ atribuită istoric lui Gheorghe Bacico în certificatul din anul 1989 şi înscrisă simetric în actele de proprietate asupra terenului aferent. Această potrivire geometrică validează transformarea vechii cote de $^{5}/_{9}$ din camera defunctului Safeniuc Vladimir în cota ideală de $^{1}/_{3}$ din întregul imobil actual de 62,2 m.p., soluţionând eroarea tehnică semnalată corect de registratorul Tudor Burlacu la 20 decembrie 2022 (f.d.34-42, vol.II).

154. Cu referire la cele enunţate, colegiul civil constată întemeiată şi pasibilă de a fi admisă pretenţia apelantei Bacico Tamara privind recunoaşte dreptul de proprietate a lui Bacico Gheorghe asupra bunului din masa succesorală, dobândit prin succesiunea testamentară, după defunctul Safeniuc Vladimir, decedat la *****, format din partea din bunul imobil cu nr. cadastral **********, cu suprafaţa totală de 62,2 m.p., amplasat în ***** şi anume, construcţia principală casa de locuit lit.A (încăperea 1), cu suprafaţa pe exterior de 20,4 m.p. (conform Actului de constatare nr.2901/23/8549 din 20.04.2023, emis de către Serviciul Cadastral teritorial Ungheni), înregistrat în Registrul bunurilor imobile la Subcapitolul II, pct.2.3 a imobilului cu nr. cadastral ********** cu cota-parte $^{1}/_{3}$.

155. Cu referire la pretenţia din acţiunea concretizată de recunoaştere a dreptului de proprietate prin succesiune asupra anexelor A2 şi a4, colegiul civil constată netemeinicia acestora, din motivele ce succed:

156. Din Actul de constatare din 20.04.2023 rezultă expres că extinderile folosite faptic de Bacico Tamara (anexele A2 şi a4), au fost executate în lipsa autorizaţiei de construire (f.d.173-185, vol.II).

157. Conform declaraţiilor apelantei Bacico Tamara, se atestă că, anexele A2 şi a4 au fost construite ulterior decesului lui Safeniuc Vladimir şi, respectiv nu au fost moştenite de soţul ei, Bacico Gheorghe.

158. Potrivit art.28 al Legii nr.163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, în vigoare la data depunerii acţiunii, lucrările executate fără acte permisive sunt considerate neautorizate. Construcţiile neautorizate nu intră în circuitul civil, nu pot fi dobândite prin succesiune de la un defunct care nu le-a deţinut legal în 1982 şi nu pot face obiectul recunoaşterii unui drept de proprietate în prezenta cauză. Totodată, limitele masei succesorale din 1982 exclud de drept extinderile volumetrice ulterioare, cum sunt anexele A2 şi a4, executate în mod neautorizat.

159. Prin urmare, pretenţia reclamantei/apelantei Bacico Tamara de a-i fi recunoscut dreptul de proprietate prin succesiune asupra anexelor A2 şi a4 la casa de locuit, amplasată în *****, este vădit nefondată şi urmează a fi respinsă.

160. Referitor la pretenţia reclamantei/apelantei privind obligarea registratorului Serviciului Cadastral Teritorial Ungheni de a efectua înscrierea dreptului de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile, Colegiul civil reţine că, în condiţiile art.$37^1$ şi art.28 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543-XIII din 25 februarie 1998, hotărârea judecătorească definitivă şi irevocabilă constituie un temei legal direct, imperativ şi autonom pentru apariţia şi înregistrarea drepturilor reale asupra bunurilor imobile.

161. În asemenea circumstanţe, autoritatea cadastrală este de drept obligată să execute înscrierea dreptului la prezentarea deciziei de către partea interesată. Prin urmare, hotărârea instanţei serveşte drept titlu executoriu direct în raport cu registratorul cadastral, făcând de prisos o formulare imperativă distinctă de constrângere, efectul obligatoriu fiind implicit consacrat de lege.

162. În consecinţă, Colegiul civil ajunge la concluzia că pretenţiile reclamantei/apelantei urmează a fi admise în partea în care se solicită recunoaşterea dreptului de proprietate dobândit de Gheorghe Bacico prin succesiune testamentară asupra părţii din construcţia principală identificată în Actul de constatare nr.9201/23/8549 din 20 aprilie 2023 ca fiind încăperea nr.1, cu suprafaţa exterioară de 20,4 $m^2$, situată în cadrul imobilului cu numărul cadastral **********. Recunoaşterea dreptului urmează a fi limitată la această parte a construcţiei, fără includerea anexelor A2 şi a4, a căror apartenenţă la masa succesorală nu a fost demonstrată. Cota de $^1/_3$ urmează să fie indicată în vederea

individualizării cadastrale a dreptului, în concordanţă cu înscrisurile relevante din dosar.

163. În ceea ce priveşte apelul declarat de Maia Bărcuţă, în persoana reprezentantului, avocat Fortuna Dumitru, Colegiul civil constată că argumentele acesteia referitoare la necesitatea delimitării dreptului succesoral de construcţiile edificate ulterior sunt întemeiate în măsura în care evidenţiază imposibilitatea extinderii dreptului transmis lui Gheorghe Bacico asupra unor suprafeţe care nu au făcut parte din masa succesorală. Totuşi, aceste argumente nu justifică respingerea integrală a acţiunii, întrucât actele succesorale şi materialele cadastrale confirmă existenţa dreptului dobândit de Gheorghe Bacico asupra unei părţi din construcţia principală, drept care nu a fost reflectat corespunzător în Registrul bunurilor imobile. Prin urmare, apelul Maiei Bărcuţă urmează a fi admis în măsura în care contestă extinderea dreptului asupra suprafeţelor care nu au fost moştenite, fără a înlătura dreptul succesoral confirmat prin probele administrate.

164. În concluzie, Colegiul civil constată că instanţa de fond nu a individualizat suficient de precis întinderea şi obiectul dreptului succesoral, raportându-l în mod general la încăperile aflate în folosinţa succesoarei, fără a delimita partea din construcţia principală de anexele edificate ulterior. Această împrejurare impune casarea hotărârii contestate şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut dreptul de proprietate dobândit de Gheorghe Bacico prin succesiune testamentară asupra părţii din construcţia principală identificată ca încăperea nr.1, cu suprafaţa exterioară de 20,4 $m^2$, şi să fie stabilită posibilitatea reflectării cadastrale a acestui drept în limitele cotei de $^1/_3$, fără includerea anexelor A2 şi a4.

165. Prin urmare, Colegiul civil consideră necesar să admită apelurile declarate de Bacico Tamara şi Bărcuţă Maia, în persoana reprezentantului, avocat Fortuna Dumitru, să caseze hotărârea Judecătoriei Ungheni din 13 august 2025 şi să pronunţe o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă parţial, în condiţiile enunţate supra.

166. În conformitate cu art.385 lit.c) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

**d e c i d e :**

Se admite apelul declarat de apelanta Bacico Tamara.

Se admite apelul declarat de apelanta Barcuţa Maia, în persoana reprezentantului, avocat Fortuna Dumitru.

Se casează hotărârea Judecătoriei Ungheni din 13 august 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bacico Gheorghe, succesorul în drepturi Bacico Tamara, către Barcuţa Maia, IP Cadastrul Bunurilor Imobile şi Serviciul Fiscal de Stat, privind constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin succesiune şi introducerea modificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile (*pretenţiile concretizate*), cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de Bacico Gheorghe, succesorul în drepturi Bacico Tamara, către Barcuţa Maia, IP Cadastrul Bunurilor Imobile şi Serviciul Fiscal de Stat, privind constatarea dobândirii dreptului de proprietate prin succesiune şi introducerea modificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile (*pretenţiile concretizate*).

Se recunoaşte dreptul de proprietate a lui Bacico Gheorghe, c/p *****, succesorul în drepturi Bacico Tamara, c/p 2000036048755, asupra bunului din masa succesorală, dobândit prin succesiunea testamentară, după defunctul Safeniuc Vladimir, decedat la *****, format din partea din bunul imobil cu nr. cadastral **********, cu suprafaţa totală de 62,2 m.p., amplasat în ***** şi anume, construcţia principală casa de locuit lit.A (încăperea 1), cu suprafaţa pe exterior de 20,4 m.p. (conform Actului de constatare nr.2901/23/8549 din 20.04.2023, emis de către Serviciul Cadastral teritorial Ungheni), înregistrat în Registrul bunurilor imobile la Subcapitolul II, pct.2.3 a imobilului cu nr. cadastral ********** cu cota-parte $^{1}/_{3}$.

În rest, acţiunea se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Prezenta hotărâre serveşte drept temei pentru operarea modificărilor în Registrul bunurilor imobile.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Mariana Sajin

Alina Ţihonschi